

Payer Imre

Pillanat-kép canzone

A fénysugár a látás túl feléről
redves falat, nyirkos ereszcatornát,
az innenső oldalról érkező fény
steril üveg, acél, betonnyi képből
erődítmény-plázát, shop-ot told át
egy láthatatlan felületre örvény-
szerűen odaöntvén.
Az egyik lassú, nyúlós forгатagban
vetít konfekciós, kopott tumultust,
a másik design-os huss-t
villódzó vonalban és pontalakban
– innen s onnan: a nincs van, vagy a van van?

Homályos margó a képek között, de
egyszerre érvényesek mind. A harminc-
kilenc évvel előttem és a jelenleg
megmerevedett pillanat közölte,
a nagy felületen kép-valókkal skicc
– a térré vált idők pulzálnak, remegnek
– most-nak s emlékezetnek.
Mint a szerelemben, együtt van minden
lassú hullámmal, izzó készenléttel
– aszfaltra tágult éter,
múlik, ismétél, a bent: kinn, a kint: benn
súlyos színekkel, végtelennyi szinten.

Canzone, mondd el, annyi
pillanat miképp válik képpé – rengés,
mi megszilárdul, figyelő merengés.

A néma démon

Folytonosság, Szakadás Áttűnések
Aztán pilanat-négyzet, lélek-kocka.
Ismétlődőn visszatér
Megduzzadnak és elvesztik az időt
a falak, ablakok, a lépcsőfokok.
Könyörtelen közeleg a láthatatlan sötét.
Fülsüketítő a hallatlan harsona.
Alattomosan már érkezik.
Körkörösé teszi az egyenest.
A néma démon. Menekülnöd kell!